

Bilag A til Song Networks klager vedr. erhvervstelemarkederne

Journal nr.3/1120-0100-0557/MHA/ISA

Bilag A

Engrosmarkederne for terminering i mobilnet

1. Hvorvidt terminerings-tjenesterne i de to mobilnet handles på et marked eller flere afhænger af graden af efterspørgselssubstitution og udbudssubstitution imellem de to terminerings-tjenester terminering i TDC's mobilnet og terminering i SONOFONs mobilnet.

Efterspørgselssubstitution

2. Ved kald til mobilnettet anvendes i Danmark det såkaldte Calling Party Pays (CPP) princip. CPP-princippet bevirker, at det er den part (A-abonnenten), der foretager kaldet, der også betaler for hele kaldet. I forbindelse med fastnetkunders kald til mobilkunden kan fastnetkunden frit vælge operatør til at levere access af kaldet, forstået på den måde, at alle operatører har mulighed for at levere accesstjenesten, enten via eget net eller via samtrafikaftaler eller gensalgsaftaler med TDC. Fastnetkunden har derimod ingen indflydelse på den operatør, der leverer termineringstjenesten.

3. Når Song ønsker at producere et samlet kald fra fastnettet til en mobilabonnt i eksempelvis TDC's mobilnet, og så længe mobilabonnt kun er tilknyttet TDC's net, har Song ingen mulighed for at substituere termineringstjenesten i TDC's mobilnet med andre tjenester. For at tilfredsstille kundernes efterspørgsel efter at kunne foretage kald til abonnenter i TDC's mobilnet, har Song altså ingen mulighed for at erstatte TDC's terminerings-tjeneste med andre tjenester. Det afspejler sig i Kommissionens retningslinjer for relevante produkt- og tjenestemarkeder af 16. december 2002, hvor det lyder:

“There is no potential for demand substitution at a wholesale level. Demand at the wholesale level is inextricably linked to supply. The operator (of the caller) is unable to purchase call termination on a given network from an alternative source.”

4. Der kan imidlertid være forskellige muligheder for efterspørgselssubstitution på slutbrugermarkedet, og det er tilfældet, hvis andre typer kald eller kommunikation er rimelig tætte substitutter til kald fra fastnet til mobilnet. Dette kan være kald fra mobil til mobil, SMS-tjenester, paging, ”call back” eller ”call-forwarding”. Hvis disse potentielle substitutter skulle kunne udvide markedsdefinitionen, skulle de kunne begrænse MNOernes termineringspriser ved at sænke profitabiliteten ved at sætte disse højt. Om dette er tilfældet er tvivlsomt, og dette afspejler sig i Kommissionens retningslinjer:

“To summarise, some of these potential substitutions could constrain termination charges but whether they do so in practice also depends on empirical circumstances. There is no reason to believe that any of the demand substitutes above would operate a level that would constrain the operator's behaviour”

5. Derfor vurderer Konkurrencestyrelsen, at der ikke er mulighed for efterspørgselssubstitution mellem terminerings-tjenesterne i de enkelte mobilnet.

Udbudssubstitution

6. Når en fastnetkunde (eksempelvis en af Song's erhvervskunder) ønsker at foretage et kald til en kunde i eksempelvis TDC's mobilnet, er det alene TDC, der kan levere den del af kaldet, der udgøres af termineringstjenesten. Dette skyldes, at mobilterminalerne på markedet i dag kun muliggør ét SIM-kort, og dermed ét telefonnummer, pr. terminal. Slutbrugerne kan med samme nummer altså kun være abonnent i ét mobilnet. I forbindelse med et kald til en mobilkunde, der er abonnent i TDC's net, har andre MNO'er altså ingen mulighed for at udføre termineringstjenesten. Konkurrencestyrelsen vurderer derfor, at der ikke er mulighed for udbudssubstitution, og dette understøttes af Kommissionens retningslinjer:

"Such supply side substitution is not currently possible but may become feasible at some point in the future"

Potentiel konkurrence

7. Der eksisterer en række markedsbarrierer for at etablere sig som udbyder af mobiltelefoni (MNO – mobilnet-operatør) i Danmark. Disse omfatter bl.a:

- Krav om licens for at kunne udbyde mobiltelefoni via eget net.
- Skalafordele i forbindelse med opbygning af net og billing (fakturering af kunder)
- Problemer med sammenkobling og adgang til øvrige udbyderes net
- Eksisterende kundebindinger på markedet.

8. Der er ikke udsigt til yderligere licensuddelinger, og selv hvis en operatør fik en licens, ville entry på markedet kræve betydelige investeringer i net og for at opbygge en kritisk kundemasse. Dette besværliggøres af de på markedet eksisterende kundebindinger. Eneste reelle mulighed for entry på markedet er at overtage kontrollen med en af de eksisterende MNO'er og muligheden for dette vurderes meget usandsynlig.

9. Grundet disse markedsbarrierer er det ikke umiddelbart muligt at etablere sig som ny udbyder af mobilnet i Danmark, og den eksisterende infrastruktur består derfor af de 4 MNO'ers mobilnet¹.

10. Da der hverken vurderes at være mulighed for efterspørgselssubstitution, udbudssubstitution eller potentiel konkurrence vurderer Konkurrencestyrelsen derfor, at markedet for terminering af trafik i danske mobilnet i dag i realiteten udgøres af fire markeder, nemlig 4 særskilte markeder for terminering af trafik i hver af de fire danske mobilnet.

11. Denne vurdering afspejler sig i Kommissionens retningslinjer:

"□. The conclusion at the current time (under a calling party pays system) is that call termination on individual networks is the appropriate relevant market."²

12. De relevante engrosmarkeder for terminering i mobilnet i nærværende sag vurderes derfor at være adskilte engrosmarkeder for terminering i TDC's mobilnet og SONOFONs mobilnet.

---

1 Udover TDC og SONOFON opererer selskaberne Telia og Orange som MNOer på det danske marked.

2 I Kommissionens retningslinjer for relevante produkt- og tjenestemarkeder af 16. december 2002 angives i Annex 1 "terminering af telekald i individuelle mobilnet" som selvstændige markeder